



Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-630/16 Procedură inițiată de Anstar Oy

(cerere de decizie preliminară formulată de Helsingin hallinto-oikeus)

„Trimitere preliminară – Condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții – Standard armonizat EN 1090-1:2009+A1:2011 – Criterii de determinare a domeniului de aplicare al unui standard adoptat de Comitetul European de Normalizare (CEN) în temeiul unui mandat al Comisiei Europene – Sisteme de ancorare pentru fixarea în beton înainte de întărire și utilizate pentru fixarea panourilor de fațadă și a suporturilor de zidărie la structura de rezistență a clădirii”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a opta) din 14 decembrie 2017

1. *Întrebări preliminare – Competența Curții – Acte adoptate de instituții – Standard tehnic armonizat adoptat în temeiul unui regulament și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene – Incluziune – Limite – Determinarea standardului tehnic aplicabil unui produs*

(art. 267 TFUE; Regulamentul nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 2 pct. 11)

2. *Apropierea legislațiilor – Produse pentru construcții – Regulamentul nr. 305/2011 – Standarde armonizate – Domeniu de aplicare – Criterii de stabilire*

[Regulamentul nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 17 alin. (1) și (5)]

3. *Apropierea legislațiilor – Produse pentru construcții – Regulamentul nr. 305/2011 – Standarde armonizate – EN 1090-1:2009+A1:2011 pentru structuri de oțel și de aluminiu – Domeniu de aplicare – Sisteme de ancorare pentru fixarea în beton înainte de întărire – Incluziune*

(Regulamentul nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului)

1. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctele 32 și 33)

2. În acest scop, în vederea interpretării standardului EN 1090-1:2009+A1:2011, este necesară, în primul rând, raportarea la conținutul standardului menționat, inclusiv la anexele sale, referitor la domeniul său de aplicare.

Este necesar, în al doilea rând, să se interpreteze un standard armonizat în lumina mandatului care se află la originea acestuia. Astfel, în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 305/2011, standardele armonizate sunt stabilite de organismele europene de standardizare enumerate în anexa I la Directiva 98/34 pe baza cererilor formulate de Comisie. Or, în temeiul articolului 17 alineatul (5) din acest regulament, Comisiei îi revine sarcina de a evalua conformitatea standardelor armonizate

stabilite de aceste organisme europene de standardizare cu mandatele corespunzătoare. În consecință, domeniul de aplicare al unui standard armonizat nu poate fi interpretat în sens mai larg decât cel al mandatului care îi stă la bază.

În al treilea rând, atunci când, precum în cadrul litigiului principal, un produs este susceptibil să facă parte din domeniul de aplicare al mai multor specificații tehnice armonizate, se impune, mai întâi, să se cerceteze dacă standardul cel mai recent nu a avut ca efect abrogarea celui mai vechi. Astfel, din moment ce un standard armonizat nu indică expres că are vocație să înlocuiască un alt standard armonizat sau una sau mai multe evaluări tehnice europene, specificațiile menționate tehnice armonizate rămân în vigoare și constituie o reglementare specială derogatorie.

În al patrulea rând, în ceea ce privește documentele de orientare publicate de organismele naționale sau internaționale de standardizare, trebuie arătat că, chiar dacă astfel de documente urmăresc să precizeze domeniul de aplicare al standardelor armonizate ale căror trimiteri sunt publicate de Comisie, aceasta nu înseamnă că ele pot constitui acte juridice cu forță obligatorie în ordinea juridică a Uniunii. Rezultă că aceste documente nu au nicio incidență asupra interpretării unei norme armonizate și nu sunt obligatorii nici pentru instanțele naționale, deși ele pot constitui un ghid util în vederea aplicării acestui standard.

(a se vedea punctele 34-36, 38, 40 și 44)

3. Standardul EN 1090-1:2009+A1:2011, intitulat „Execuția structurilor de oțel și structurilor de aluminiu. Partea 1: Cerințe pentru evaluarea conformității elementelor structurale”, trebuie interpretat în sensul că produsele, precum cele în discuție în litigiul principal, destinate fixării în beton înainte de întărire fac parte din domeniul de aplicare al acestui standard dacă au o funcție structurală, în sensul că retragerea lor dintr-o construcție ar diminua imediat rezistența acesteia. Funcția piesei de susținere în structura de ansamblu a lucrării de construcție trebuie, în consecință, să fie esențială.

(a se vedea punctele 48 și 49 și dispozitivul)